

dre ord, og det er jo klart, at hvis man har den holdning og den logik, fastholder man et bestemt verdensbillede. Jeg ved ikke, om det nogen sinde har eksisteret i Danmark, men man fastholder det verdensbillede, at alle børn lever i lykkelige kernefamilier. Men det gør alle børn ikke. Der er masser af kernefamilier, hvor det ville være godt, hvis forældrene blev skilt, også for børnenes skyld, for det, at to voksne lever sammen, er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at børnene har det godt.

Jeg synes, der under debatten er blevet opstillet nogle kriterier, nogle rangordninger og nogle hierarkier, som det vil være interessant at kigge på. Det blev fra ministerens side nævnt, at selv om et par bliver skilt, er det trods alt godt – forstået på den måde, at børnene stadig har begge forældrene. Det vil altså sige, at det skulle være bedre end en homoseksuel familie, hvor begge køn ikke er repræsenteret, og det virker også, som om man mener, det er bedre, at børn bor på børnehjem, end at de bor hos homoseksuelle. Det er jo tilladt for enlige at adoptere børn, så en enlig kvinde skulle altså være bedre til at varetage et barns tarv end to kvinder, der lever sammen. Det gør hykleriet helt åbenlyst.

Kl. 16.10

Samtidig bliver det også nævnt, at man jo ikke har noget imod homoseksuelle og deres måde at leve på. Det kan godt være, at det er noget, man siger heroppefra, men når man i praksis i lovgivningen forskelsbehandler, når man i praksis i lovgivningen ikke giver homoseksuelle mulighed for at blive vurderet som egnede forældre på samme vilkår som andre forældre, når man i praksis i sin politik giver udtryk for, at kernefamilien er topidealet, og at homoseksuelle familier ikke er egnede til at få overladt ansvaret for et adoptivbarn, så kan man ikke heroppefra stille sig op og sige, at man i øvrigt ikke har noget imod homoseksuelles familiemønstre, og at man i øvrigt ikke har noget imod folks seksuelle orientering. Så er konsekvensen i hvert fald, at man står for en politik, som i sin grundsubstans er homofobisk.

Det synes jeg er uheldigt, for en af de grundlæggende værdier, som jeg synes er bærende for det danske samfund, er nemlig en værdi, der handler om ligestilling, at vi i Danmark ikke diskriminerer hverken på grund af køn, hudfarve, seksuel orientering eller tro for den sags skyld. Det er et af de fundamentale, som jeg og SF mener skal være bærende for det danske samfund, og i den kontekst synes vi, det er imod de bæ-

rende værdier ikke at give homoseksuelle mulighed for at kunne blive vurderet som egnede adoptivforældre på linje med andre forældre.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg synes faktisk, det er urimeligt, at SF's ordfører fortsat drager den konklusion, at det er et spørgsmål, om børnene skal være på et børnehjem eller i en homoseksuel familie. Det synes jeg er urimeligt, for sådan er virkeligheden jo ikke. Virkeligheden er jo, at der er 2 års ventetid, simpelt hen fordi der ikke er børn nok til de familier, der søger adoption. Er det ikke korrekt, at et barn, som vokser op i en heteroseksuel familie, ikke bliver udsat for mobning, konflikter eller andet på grund af seksuel orientering? Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Det er da muligt, at det barn ikke vil blive udsat for mobning på grund af forældrenes seksuelle orientering, men verden er jo så grusom, at børnene nok skal finde noget andet at mobbe hinanden med. Sådan er det jo.

Hvis vi skulle følge den logik, hr. Per Ørum Jørgensen giver udtryk for, så skulle man jo fratrække mange forældre muligheden for at adoptere, hvis man mener, at deres udseende, deres væremåde, deres hobbyer, eller hvad det i øvrigt kan være, børn kan finde på at mobbe hinanden med, skulle være gældende for, om børnene bliver mobbet i skolegården. Der er jo mange ting, børn mobber hinanden med: om de er rødhårede, går med briller, eller hvad det nu kan være. Jeg tror, at både hr. Per Ørum Jørgensen og jeg vil kunne nævne nogle af de eksempler, som vi kender fra vores egen tid i skolegården. Børn er jo sådan lidt barske over for hinanden.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det vil sige, at jeg kun kan tolke det den vej rundt, at SF's ordfører ikke er bekymret over, at et barn, som har haft en hård start på livet, som måske har en anden hudfarve, skal vokse op i et homoseksuelt miljø, hvor der er en risiko for, at det kan blive mobbet yderligere på grund af de her ting, der kan dog være forskellige opfattelser af, hvilke konsekvenser det har.

Jeg vil godt spørge hr. Kamal Qureshi: Hvor mange børn har homoseksuelle familier i Sverige, som vi jo gerne vil sammenligne os med, for-